

בית משפט השלום באשדוד

תאד"מ 23-08-30206 וקנין נ' אסור

תיק חיצוני:

לפני **כבוד הרשמת רויט אלמסי כהן חסון**

התובע **יוסי וקנין**
ע"י ב"כ עוה"ד אליעזר גריסרו

נגד

הנתבע **יהושוע אסור**
ע"י ב"כ עוה"ד יצחק שטיינורצל

פסק דין

הרקע בתמצית וטענות הצדדים

התובע והנתבע מתגוררים בבניין משותף בעיר אשדוד. עבור דיירי הבניין הוקמה קבוצת ווצאפ בשם "דיירי אקסודוס 12" (להלן: "קבוצת הווצאפ"). במועד הרלוונטי לאירוע מושא ההליך הן התובע והן הנתבע היו חברים בקבוצה, כאשר הנתבע שימש כחבר בוועד הבניין. כמו כן, אין מחלוקת כי התובע שימש אף הוא כחבר וועד בבניין, אולם בתקופה שקדמה לאירוע מושא התובענה.

ביום 29.05.2023 כתב הנתבע בקבוצת הווצאפ: "שילמת לרואה חשבון עם כספי הועד ואתה חייבת לפני השופט לשלם כסף שלך זה גניבה יש לנו צילום של השיקים. גנבת את כל הניירת של הבניין כל הקבלות נמצא אצלך".

אין חולק כי הודעה זו הופנתה כלפי התובע וכי נשלחה בתפוצת קבוצת הווצאפ.

בגין אמירות אלו הוגשה תובענה על סך של 75,000 ₪ על ידי התובע, בהתאם לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע" או "החוק").

לטענת התובע ההודעה פורסמה בקבוצת ווצאפ בה חברים 56 משתתפים. פרסום זה יש בו להשמיץ את התובע בעיני חברייה או לעשותו למטרה לשנאה, לבוז וללעג, לבזותו בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסות לו בהתאם לסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע.

עוד נטען, כי הפרסום הנ"ל נחשב כפרסום לאדם אחר כהגדרתו בסעיף 2, ודי באמור כדי לבסס את יסודות העוולה אזרחית לפי סעיף 7 לחוק.

התובע עותר לסעד של פיצוי ממוני ללא הוכחת נזק לפי סעיף 77א(ב) לחוק. לצורכי אגרה וניהול ההליך בסדר דין מהיר העמיד התובע את הפיצוי על סך של 75,000 ₪.

בית משפט השלום באשדוד

תאד"מ 23-08-30206 וקנין נ' איסור

תיק חיצוני:

מנגד, טען הנתבע כי מדובר בתביעה קנטרנית וטורדנית שאין בה ממש, וכי לכל היותר המדובר ב"זוטי דברים" ובחילופי מילים בין הצדדים, שגם אם חרגו ממידת הנימוס ונאמרו בעידנא דריתחא, אין בהם כדי להקים עילה לפי חוק לשון איסור הרע.

עוד צוין כי התובע הינו תובע סדרתי אשר מגיש חדשות לבקרים תביעות כנגד הנתבע כאשר בכל התביעות שהגיש התובע כנגד הנתבע וחברי הוועד, הפסיד התובע. עוד צוין כי התביעה הוגשה בחוסר תום לב והעד ניקיון כפיים כאשר התובענה נגועה באי אמתיות והסתרת פרטים מהותיים מבית המשפט על מנת להטעות. עוד נטען כי הודעות הוצאפ הוגשו באופן חלקי ומגמתי כשהן תלושות מהקשר, כאשר התובע מושך את הנתבע בלשונו ולמעשה הטמין לו מלכודת על מנת שיכתוב את שרצה לשמוע.

הרקע לדברים הינו בכך שהנתבע משמש כחבר בוועד הבניין ואילו התובע היה חבר בוועד הבניין לתקופה של 6 חודשים בין אוגוסט 2021 עד ינואר 2022. נטען כי בכל התקופה בה היה התובע חבר בוועד הבית של הבניין, כשל התובע בביצוע המטלות שהיו באחריותו, הסתכסך עם הדיירים בבניין, לא נתן מענה לפנייותיהם ואף יתר חברי הוועד לא שיתפו עמו פעולה. לאחר סיום תקופת כהונתו, וועד הבית שנבחר וביניהם הנתבע, ביקשו מהנתבע לקבל את הספרים, ספחי ההמחאות והמאזן השנתי של ניהול הבניין. אולם, עד ליום זה המסמכים לא התקבלו כאשר כל אלו נמצאים ברשותו של התובע שלא כדין. התובע, כחבר וועד יוצא, לא נתן הסבר ביחס לשני תשלומים אשר הועברו בשתי המחאות לחברת שירותי ניהול אשדוד בע"מ על ידי התובע בסכומים של 1,750 ₪ ו-1,755 ₪. אי מתן הסבר לאותן העברות למטרות שאינן מורשות מהווה מעילה בכספי מהדיירים. עוד נטען כי הקשר הדברים בקבוצת הוצאפ מעלה כי ישנו קינטור מצד התובע. כאשר הדברים שנכתבו אינם בגדר לשון הרע, אלא אזהרה של הדיירים מפני התובע והודעה על כך שהתובע אינו משלם את כספי הוועד החל מחודש פברואר 2023 ועד ליום הזה.

במידה ובית המשפט יקבע כי מדובר בלשון הרע עומדת לנתבע הגנת אמת דיברתי. כאשר במקרה זה מתקיים גם היסוד של קיומו של עניין ציבורי המתלווה לפרסום שכן הנתבע הזהיר את דיירי הבניין על אי סדרים והעלמת כספים. כמו כן, נטען לקיומה של הגנת "תום הלב" ע"פ סעיף 15 לחוק. עוד נטען כי מעשיו של התובע גובלים בביצוע של עבירת גניבה. מבוקש לדחות את התביעה ולחייב את התובע בהוצאות ושכ"ט.

בכתב התשובה (אשר הגשתו הותרה בקדם המשפט) ציין התובע כי לא עומדת לנתבע הגנת זוטי דברים כי לא מדובר בפגיעה קלת הערך. עוד צוין כי המסמכים נמצאים בבדיקה אצל רו"ח חוקר הממומנת מכספו של התובע ובסיום הבדיקה יוחזרו המסמכים. ההמחאות הוצאו כדי לשכור את שירותיו של מנהל חשבונות שיסייע לוועד בניהול העניין, כאשר התשלום בוצע בשיק ובחתימת שני חברי הוועד.

בית משפט השלום באשדוד

תאד"מ 23-08-30206 וקנין נ' אסור

תיק חיצוני:

עוד צוין כי אין חולק כלל כי תיאור התובע כגנב נועדה לבזות אותו ולהשחיר את פניו. כמו כן, לא עומדת לזכות הנתבע טענת הגנה של אמת דיברתי, כאשר מכתבי הטענות עולה כי הנתבע מנסה להטיל על התובע את נטל השכנוע להוכיח שהוא אינו גנב. בנוסף, לא קיים אינטרס ציבורי להכפיש ולבזות את התובע.

דיון והכרעה:

השאלה העומדת לפני להכרעה הינה, האם אמירותיו של הנתבע בקבוצת הווצאפ ביחס לתובע - "שילמת לרואה חשבון עם כספי הועד ואתה חייבת לפני השופט לשלם כסף שלך זה גניבה יש לנו צילום של השיקים. גנבת את כל הניירת של הבניין כל הקבלות נמצא אצלך" מחייבות את הנתבע בעילה של לשון הרע.

בבוא בית המשפט להכריע בתובענה בעילה של לשון הרע, עליו לבחון את התביעה בארבעה שלבים.

"תרשים הזרימה בתביעות לשון הרע הוא כלהלן: בשלב הראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. רק אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הביטוי נהנה מאחת החסינויות המוחלטות (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13 לחוק... אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה - אמת בפרסום ועניין ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, או-אז עוברים לשלב הרביעי של הסעדים" [בע"א 751/10 פלוני נגד ד"ר אילנה דייין-אורבון סה(3) 369 (8.02.12)].

תחילה, לעניין יסוד ה"פרסום", אין חולק כי הנתבע הוא שכתב את האמור בקבוצת הווצאפ של הבניין. בהתאם להגדרת "פרסום" בסעיף 2 לחוק, ברי כי אמירותיו של הנתבע שפורסמו בקבוצת הווצאפ של הבניין המונה כמה עשרות משתתפים, מהווה "פרסום" על פי החוק.

האם דבריו של הנתבע מהווים לשון הרע?

סעיף 1 לחוק קובע מספר חלופות לבחינת השאלה, האם אמירה מהווה לשון הרע:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

בית משפט השלום באשדוד

תאד"מ 23-08-30206 וקנין נ' אסור

תיק חיצוני:

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו; " (חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 - מאגר נבו)

ידוע כי בחינת השאלה, האם באמירה מסוימת ישנה משום לשון הרע, תעשה באופן אובייקטיבי ובהתאם להקשר בו נאמרו הדברים:

"הלכה מושרשת היא כי המבחן לקיומו ולעוצמתו של לשון הרע המגולם בפרסום הוא מבחן אובייקטיבי, הנבחן על רקע ההקשר המסוים בו נעשה הפרסום (ראו: ע"א 1104/00 אפל נ' חסון, נו(2) 607, 617 (2002); ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי, פסקאות 16-17 [נבו] (4.8.2008); עניין הרציקוביץ', בעמ' 570). " [רע"א 207/24 מאיר יעקוביאן נ' לירן אברהם תמר (8.10.2024)].

אמירותיו של הנתבע נחלקות לשני רכיבים:

הרכיב הראשון: "שילמת לרואה חשבון עם כספי הועד ואתה חייבת לפני השופט לשלם כסף שלך זה גניבה יש לנו צילום של השיקים".

הרכיב השני: "גנבת את כל הניירת של הבניין כל הקבלות נמצא אצלך"

בשתי אמירותיו של הנתבע מופיע הביטוי "גנב" על הטייתו. בעניין זה, נקבע על ידי בית המשפט העליון כי שימוש בביטוי זה כשלעצמו אינו מהווה לשון הרע באופן מוחלט ויש לבחון את ההקשר בו נאמרו הדברים. בעניין רע"א 207/24 מאיר יעקוביאן נ' לירן אברהם תמר (נבו 8.10.2024) התייחס בית המשפט העליון לאמירה כלפי מרצה בקבוצת ווצאפ של סטודנטים – "חחח הוא [המבקש] דוחה בשבוע כי הוא עדיין לא מצא ממי לגנוב מצגות":

"בפסק הדין נושא הבקשה דנן נקבע כי על רקע ההקשר המסוים של הפרסום השני, והוא, בין היתר, השיח המבודח בקבוצת הוואטסאפ, זהות חברי הקבוצה, ההיקף המצומצם של הקבוצה והיחסים העכורים בין הסטודנטים לבין המבקש להם היה המבקש שותף פעיל, הפרסום אינו עולה כדי לשון הרע לצורך החוק. קביעה כזו, מעצם טבעה, אינה קביעה נורמטיבית בעלת השלכות רוחב, למעט אם גורסים כי תהיינה הנסיבות אשר תהיינה, כינוי אדם "גנב", מהווה לשון הרע. טענה זו אינה יכולה להתקבל (ראו, כדוגמה: רע"א 9647/17 בהט נ' דגן, פסקה 10 [נבו] (31.12.2017) וכן פסק הדין של בית המשפט המחוזי נושא הערעור הנ"ל ע"א (מחוזי נצ') 5829-06-17 בהט נ' דגן [נבו] (16.11.2017))."

בית משפט השלום באשדוד

תאד"מ 23-08-30206 וקנין נ' אסור

תיק חיצוני:

מכאן, אף בענייננו יש לבחון את הקשר השימוש בביטוי "גניבה" על הטיותיו ואת המשמעות המשתמעת מן האמירות.

עיון בתכתובות הווצאפ שהוגשו מעלה כי התובע והנתבע משתלחים האחד בשני לא אחת. חילופי הדברים ביניהם, הן בקבוצת הווצאפ והן בעדויותיהם בפני מעלים מערכת יחסים מורכבת וחילוקי דעות ביחס לניהול כספי הבניין והחלטות שהתקבלו ביחס אליו, למשל בעניין חברת הניהול, התקנת מצלמות ברכוש המשותף, תחזוקת הגג ועוד. יוער כי אף שתכתובת הווצאפ לא הוגשו בצורה מסודרת, ניתן להתרשם מהקשרם של הדברים.

כך למשל בהקשר אחר הנתבע משיב ככול הנראה לתובע על טענתו ביחס לכספים שגבה הוועד, **"כנראה שאתה לא מבין לא לקחנו אף כסף עבור הצפרדע מהדיירים כלום לא לקחנו די יוסי שקל לא לקחנו"**. והתובע משיב **"אתה משקר לעצמך"**.

לאחר מכן מציין הנתבע: **".. אל תמשיך את ההתכתבות יוסי כי אני לא יענה לך יותר לילה טוב. אנחנו משעממים את הדיירים"**. והתובע משיב **"אל טי בלב את הדיירים אמא תרגילים שלך מסריחים באסיפת דיירים מעוד 1000 שקל מכל דייר ... אשור דווקא אני אוהב מאוד להתווכח איתך.."** (ראו: עמ' 26 לכתב ההגנה).

עוד עולה כי בקבוצה ישנן התכתבויות ביחס לתשלום כספי וועד הבניין כאשר צוין כי התובע אינו משלם וכי לו חוב לוועד הבית, בעוד התובע משיב וכותב לא אחת כי הוועד חייב לו 8,600 ₪. התובע מכנה שותפה אחרת לקבוצה **"את אישה משועממת"**. האמור מיוחס לגב' טובה לוי אשר העידה אף היא בפני וסיפרה כי היא עוסקת בהנהלת החשבונות של הבניין, הגיעה לדיון כשבידיה ספרים ומחברות ורישומים רבים תוך שציינה **"הניירת שפה אני מחזיקה אותם כי אני מפחדת שאם מישהו יתבע אותי, אני צריכה להוכיח את צדקתי"** (עמ' 10 לפרוטוקול).

התובע משיב לה באותו הקשר בקבוצה - **"למרבה הצער כרגיל את מציגה את הכל בצורה שקרית ומסולפת מהמציאות כדי לצבור אהדה אצל הדיירים. ראי הוזהרת גברת טובה היקרה כי אם תמשיכי בשקרייך תוגש נגדך תביעת הוצאת דיבה בסך 100,000 ₪ ע" עורכת ד הבת שלי.."** (עמ' 24 לכתב ההגנה).

אף לפני כתיבת ההודעה מושא הדיון בענייננו על ידי הנתבע, כותב התובע בקבוצה **"להיום קיבלת את המנה שלך זה מספיק להיום. מחקים [כך במקור] לנו עוד הרבה הצגות בwhatsApp"**.

כאשר לאחר אמירה זו משיב לו הנתבע – **"שילמת לרואה חשבון עם כספי הועד ואתה חייבת לפני השופט לשלם כסף שלך זה גניבה יש לנו צילום של השיקים. גנבת את כל הניירת של הבניין כל הקבלות נמצא אצלך"**. והתובע משיב **"תוכיח שזה לא נכון שאתה לא משקר יא חתיכת דפקט אני מחזיר את הכסף פי שלוש"** (ראו עמ' 23 לכתב ההגנה ועמוד 9 לכתב התביעה).

בית משפט השלום באשדוד

תאד"מ 23-08-30206 וקנין נ' אסור

תיק חיצוני:

מן האמור עולה, ראשית כי הצדדים נהגו לנהל בקבוצת הוואטסאפ של הבניין וויכוחים רבים אשר נגעו לניהול וועד הבית של הבניין; הן באשר לחיובים הכספיים והן באשר לאופן הניהול השוטף. במהלך אותם וויכוחים נהגו הצדדים להשתלח האחד בשני באופן הדדי והכל תחת אותה פלטפורמה ציבורית הכוללת את דיירי הבניין, וכפי שציין התובע בעצמו כאמור לעיל "אשור" [שמו של הנתבע – לא במקור] דווקא אני אוהב מאוד להתווכח איתך.. "

שנית, מעדויות הצדדים בפני התרשמותי כי בין התובע לנתבע מערכת יחסים מורכבת וממושכת רוויות תסכול וצער לשני הצדדים. התובע ניהל מספר הליכים משפטיים מול נציגות הבניין, אל מול הנתבע והגב' טובה לוי (ראו נספחים א-ב לכתב ההגנה). עוד בטרם נאמרו אמירות אלו על ידי הנתבע, הצדדים היו במריבות מרה ולמרבה הצער מצויים בה עד היום.

מכאן שאין המדובר בדברים אשר נאמרו בחלל הריק, אלא על רקע מחלוקות ידועות בין הצדדים ובקבוצה סגורה הכוללת את דיירי הבניין אשר יכולים להבין את הקשרם של הדברים.

שלישית, אשר לפרשנותם של הדברים, ביחס לביטוי הראשון מצייין הנתבע למעשה כי העובדה ששולם לרואה חשבון, על מנת לבחון את חשדותיו של התובע לאי סדרים בניהול הוועד על ידי (בין היתר על ידי) הנתבע, מכספי הוועד ולא מכספו של התובע, זו גניבה. מתוך הקשר של הדברים מובן כי מדובר בכספים אשר הוצאו בהיותו של התובע חבר וועד כאשר הנתבע מביע עמדתו ביחס להוצאה זו.

שיחה דומה שהתנהלה בין בצדדים, באותה קבוצת ווצאפ, מעלה כי במקרה אחר התובע טען טענות דומות כלפי הנתבע. התובע מצייין "או שאתם מחזירים את הכסף לדיירים או שאני פונה לבית המשפט להחזיר את הכסף לכל הדיירים..". הנתבע משיב לדבריו - "כנראה שאתה לא מבין לא לקחנו אף כסף עבור הצפרדע מהדיירים כלום לא לקחנו די יוסי שקל לא לקחנו". והתובע משיב "אתה משקר לעצמך".

אשר לביטוי השני - "גנבת את כל הניירת של הבניין כל הקבלות נמצא אצלך", הרי שברור כי מדובר בלקיחה של מסמכי הבניין, עניין בו מודה התובע בעצמו, הן בקבוצת הווצאפ והן בעדותו בפני (כפי שיפורט בהמשך). כך בתכתובת הווצאפ מצוין על ידי אחד מדיירי הבניין (ככול הנראה הגברת טובה לוי) קודם אותה אמירה של הנתבע "כמו כן, לקחת ללא סמכות או רשות את כל מסמכי הבניין, כולל קבלות אמרת שהחומר אצל רואה חשבון חוקר" והנתבע משיב "כן כן החומר נמצא אצל רואה חשבון..". מן ההקשר הזה כאשר ממש קודם אמירתו של הנתבע "גנבת את כל הניירת של הבניין כל הקבלות נמצא אצלך" ברור כי מדובר על מסמכי הבניין וכי כוונתו של הנתבע הינה ל"לקיחה" של מסמכי הבניין ולא במשמעותה החריפה של המילה "גניבה".

נוכח כל האמור, ועל רקע מערכת היחסים בין הצדדים, העובדה שהם בחרו לנהל שיח הדדי ומשתלח האחד בשני במסגרת של קבוצת ווצאפ סגורה שחברים בה שכניהם לבניין, וכאשר נראה כי ברור

בית משפט השלום באשדוד

תאד"מ 23-08-30206 וקנין נ' אסור

תיק חיצוני:

לכל מהו ההקשר שבו נאמרו הדברים, אף שמדובר בשיח לא יאה, לא מצאתי כי יש בהם כדי לשון הרע לפי החוק.

למעלה מן הצורך, אף אם נניח כי דבריו של הנתבע אכן עולים לידי לשון הרע, אבחן האם במקרה זה חלות ההגנות הקבועות בחוק.

בחינת ההגנות בחוק

ביחס לרכיב הראשון - "שילמת לרואה חשבון עם כספי הועד ואתה חייבת לפני השופט לשלם כסף שלך זה גניבה יש לנו צילום של השיקים".

דבריו אלו של הנתבע נאמרו בתגובה לדבריו של התובע "להרגיע אותך כן כן החומר נמצא אצל הרואה חשבון חוקר כן ובסוף הכל הולך להתגלות ותתכונני להזמין אסיפת דיירים שלהחליף את הוועד.. עוד מעט תגידי אני הולכת להתפטר אני לא יכולה יותר.."

הקשרם של הדברים מלמד כי הנתבע למעשה עונה לתובע כי מימון של אותו רואה חשבון אשר לטענת התובע אמור לבדוק את פעילותו של וועד הבניין, אמור להיות משולם על ידי התובע ולא מכספי הוועד, וכי העובדה שהתשלום הועבר מכספי הוועד מהווה גניבה. מדובר בהבעת דעה של הנתבע כמי שמשמש כחבר וועד ביחס לפעילותו של התובע עת שהיה באותו התפקיד. מעבר לכך שלא מצאתי כי מהקשרם של הדברים מדובר בלשון הרע כאמור לעיל, הרי שבמקרה זה עומדת לנתבע הגנת תום הלב בסעיף 15(4) לחוק:

"הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות";

בעניין זה צוין בע"א 3199/93 קראוס נ' ידיעות אחרונות ואח' פ"ד מט (2) 843 (להלן: "עניין קראוס"):

"ואילו עניינו של סעיף 15(4) בפירסומים שבהם מצרף המפרסם את דעתו על העובדות. בנוגע לרכיב העובדתי שבסעיף 15 כבר נפסק כי על המפרסם להוכיח כי העובדות שעליהן הסתמך היו נכונות ביסודן, אם כי "יש לקרוא גם אל תוך סעיף 15 של החוק את האמור בסעיף 14 ביחס להגנת 'אמת דיברתי': שההגנה לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש" ... עיקר פועלו של סעיף 15(4) הוא, אם כן, בהרחבת ההגנה על פירסומים המסווגים כדעה. כיוון שביסוד ההבחנה בין עובדה לדעה מצויה ההנחה "שהקורא נוהג לרוב להסתמך על העובדות כנכונות, ואילו בהתייחסותו לדעות, המתאימות להיות דעותיו של המפרסם ותו לא, גישתו מן הסתם ספקנית יותר, וישתדל הוא ליצור

בית משפט השלום באשדוד

תאד"מ 23-08-30206 וקנין נ' אסור

תיק חיצוני:

לעצמו דעה עצמית משלו אודות העובדות האמורות" (ע"א 334/89 מיכאלי ואח' נ' אלמוג [5], בעמ' 567), הרי שגם מסקנה עובדתית תסווג כדעה, והליך הסקתה עומד אף הוא לביקורת הקורא".

מן הראיות עולה כי המדובר בשני שיקים שהוצאו מכספי הוועד על ידי התובע בהיותו חבר וועד, עבור חברת שירותי ניהול אשדוד בע"מ. התובע לא הסביר לוועד שמונה לאחריו ולדיירי הבניין את הסיבה לתשלום לאותה החברה. בדיון בפני הובא מר אורן מאיר המשמש כיועץ מס של חברת ניהול אשדוד בע"מ (עמ' 2-3 לפרוטוקול). מר אורן מאיר הסביר כי אותם כספים שולמו לו עבור ניהול חשבונות של הבניין לאחר שהתובע אמר לו "יש אי סדרים כספיים בוועד הבניין". מכאן שהוכח בהתאם לפסיקה כי הנתבע באמירתו הסתמך על עובדות נכונות, שכן הוא למעשה הביע עמדתו על כך שהתובע החליט על דעתו להוציא מכספי הבניין בהיותו חבר וועד כספים עבור בחינה של אי סדרים כספיים. אף שצוין באמירת הנתבע "רואה חשבון" במקום הנהלת חשבונות די בכך כדי להוות "אמת" בעניין זה כפי שצוין בעניין קראוס לעיל. ביחס לכך הביע הנתבע עמדתו כי הוא סבור שמדובר ב"גניבה".

בעדותו הסביר הנתבע כי מדובר בשיקים דחויים אשר ניתנו כאשר התובע כבר התפטר מתפקידו עברו בחינת אי סדרים ובאשר לכך הביע הנתבע את עמדתו (מועדי הפירעון של השיקים הינם 15.12.21 ו 12.2.22 בעוד התובע שימש כחבר וועד החל מאוגוסט 2021 עד ינואר 2022) (עמ' 8-9 לפרוטוקול). מעבר לכך, הגב' טובה לוי אשר אף היא כאמור דיירת בבניין אשר עוסקת בעניינים הכספיים של הבניין ובתקופת כהונתו של התובע כחבר וועד התפטרה מתפקידה, הסבירה שאיש לא פנה אליה מטעם הנהלת החשבונות כדי לקבל הבהרות ביחס לניהול העניינים הכספיים כמי שעסקה בכך שנים רבות "אני לדעתי כל הסיפור של מנהל החשבונות, מעולם אף דייר לא העיד שהוא פגש אי פעם את מנהל החשבונות, גם לא הופץ שום נייר לאף דייר שאמר כמה נכנס כמה יצא". כך שאף מדבריה של טובה אשר מצאתי את עדותה מהימנה עולה כי יש בסיס לכך שאותם כספים הוצאו על מנת לבחון את חשדותיו של התובע ביחס לאי סדרים בניהול הכספים של הבניין ועל כך הלין הנתבע.

אשר לרכיב הנוסף בסעיף 15(4) - "התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי". ביחס לביטוי "עניין ציבורי" אומצה בפסיקה גישה מרחיבה. כך, שדי בכך שהמדובר בעניין שידיעתו ברבים רלוונטית להשגה של מטרה ציבורית או שיש לו לציבור תועלת באותה הידיעה:

"עניין ציבורי" ייחשב עניין שידיעתו ברבים רלוונטית להגשמת מטרה ציבורית או שיש לציבור תועלת בידיעה לגביו – אם לצורך גיבוש דעתו בעניינים ציבוריים ואם לשם שיפור אורחות חיו. .... לא פעם "העניין הציבורי" שבפרסום עשוי לנבוע מהיותו של הפרסום נוגע לדמות ציבורית, אם כי לא תמיד די בכך (כך,

בית משפט השלום באשדוד

תאד"מ 23-08-30206 וקנין נ' אסור

תיק חיצוני:

למשל, כאשר הפרסום הוא בעניין הנוגע לצנעת הפרט שאין בידיעתו על-ידי הרבים כדי להביא תועלת של ממש לציבור). ברי כי לא ניתן לקבוע מראש אילו נושאים יהוו "עניין ציבורי", והדבר ייבחן לגבי כל פרסום לגופו. [ע"א 1104/00 דוד אפל נ' איילה חסון, נו(2) 607 (2002); ראו גם - דנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך, סז(1) 667 (18.9.14)].

נוכח הפרשנות הרחבה למונח זה, אני סבורה כי במקרה זה בו מדובר בשיח במתנהל בקבוצת ווצאפ סגורה ביחס לכספים השייכים לדיריי הבניין החברים באותה קבוצה, הרי שהוא מהווה דבר אשר יש לאותו הציבור עניין בו ולכן הוא חוסה תחת הגנה זו.

מכאן שביחס לרכיב הראשון עומדת לנתבע הגנת תום הלב בסעיף 15(4) לחוק.

ביחס לרכיב השני - "גנבת את כל הניירת של הבניין כל הקבלות נמצא אצלך"

מצאתי כי במקרה זה הוכח על ידי ההגנה כי עומדת לנתבע הגנת "אמת דיברתי" בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש."

תחילה על הנתבע להוכיח כי הדברים שפרסם הינם אמת כאשר בית המשפט יבחן תנאי זה בהתאם לעובדות המוצגות בפניו. מבחינת הראיות עולה כי הנתבע הוכיח כי דבריו הינם אמת, שכן התובע בעצמו העיד כי לקח את המסמכים הקשורים בניהול הבניין כפי שציין בעדותו:

ש. "החומר חזר לוועד אחרי שנתיים כן או לא?"

ת. החומר אצל רואה החשבון החוקר.

ש. לא נראה לי שרו"ח חוקר צריך להתעסק שנתיים עם חומר של וועד בניין. נראה לך הגיוני שנתיים לחקירת החומר?

ת. אני לא מבין מה אתה מחפש. אני לא מבין מה חשיבות החומר. החומר היה במשטרה, היה צריך שני מנהלי חשבונות ואחד רואה חשבון חוקר" (עמ' 4 לפרוטוקול)

אף הגברת טובה לוי המטפלת בהנהלת החשבונות של הבניין ומתגוררת בו אשר כאמור לעיל, מצאתי כי עדותה אמינה וברורה, ציינה בעניין זה בעדותה "אחרי שהייתה התביעה אצל המפקח של המקרקעין, אני הנחתי את התיקים בארון והוא לקח אותם ומאז הוא לא החזיר אותם. הם אינם" (עמ' 10 לפרוטוקול).

בית משפט השלום באשדוד

תאד"מ 23-08-30206 וקנין נ' אסור

תיק חיצוני:

אשר לעניין הציבורי, נוכח הפרשנות המרחיבה שניתן לתנאי זה בפסיקה כפי שפורט לעיל, נראה כי במקרה בו עולה טענה כי מסמכי הניהול של הבניין נלקחו ולא הוחזרו, הרי שלדיירי הבניין יש עניין בסוגיה זו ומכאן הוא חוסה תחת הגנת הסעיף.

סופו של דבר, מצאתי לדחות את התביעה הן לאחר שמצאתי כי לא הוכח כי אמירות הנתבע מהוות לשון והן מן הטעם שהם חוסים תחת ההגנות הקבועות בחוק.

אשר להוצאות, התחבטתי רבות בעניין זה. מחד, לנגד עיני עומדת תביעה שנדחתה תוך ההוצאות המשפטיות אליהן נגרר הנתבע. מאידך, התרשמתי כי מדובר בסיטואציה לא פשוטה אליה נקלעו הצדדים, שכנים באותו הבניין, כאשר אין חולק כי הדבר גורם לשני הצדדים לעוגמת נפש רבה.

נוכח האמור, ואף שיתכן והיה מקום להטלת הוצאות בסכום גבוה יותר, על מנת לא להעמיק את הקרע בין הצדדים ותוך שנלקחו בחשבון הוצאות ניהול ההליך, משכו, תוצאותיו, גובה הסכום הנתבע ועוגמת הנפש לשני הצדדים, מצאתי לקבוע כי במקרה זה ישלם התובע לנתבע סך של 2,500 ₪ בגין הוצאות ושכר טרחת עורך דין. סכום זה ישולם בתוך 30 יום.

בטרם נעילה מצאתי לצטט מדברי התנאים בפרקי אבות:

"אמר להם: צאו וראו איזוהי דרך ישראל שידבק בה האדם. רבי אלעזר אומר: עין טובה. רבי הושע אומר: חבר טוב. רבי יוסי אומר: שכן טוב. רבי שמעון אומר: הרואה את הנולד. רבי אלעזר אומר: לב טוב. אמר להם: רואה אני את דברי אלעזר בן ערך מדבריכם, שפכלל דבריו דבריכם." (פרקי אבות, פרק ב, משנה ט).

כדברי התנאים, כולי תקווה כי הצדדים ישכילו להניח את נשקם, לבחור בשכנות טובה ובאשר אומר להם לבם הטוב.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י' טבת תשפ"ה, 10 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.

רוית אלמסי כהן חסון, רשמת

